

אינון שרטוטין דמצחא, ושרטוטין דעינין.

תלת עשר גוונין אינון בציורין דאנפין דקו המדה. וכולהו גוונין אזלין בקו המדה, באורח קשוט, וכולהו רשימין בוא"ו. תרין ותלתין שבילין מצויירין ביו"ד ה"א ה"א.

תרין עשר גוונין, דתלת חיון, דאינון ו"ו, ודמות פניהם פני אדם א, דמתלבש בהון ואיתפסי בהון. ו' לתתא, ו' לעילא. ו' לעילא, שית גוונין עילאין. ו' לתתא, שית גוונין תתאין. בשית גוונין עילאין פרח לגבי עילא. ובשית גוונין תתאין פרח לגבי תתא.

ורזא דמלה, (ישעיה ו ב) בשתים יכסה פניו ובשתים יכסה רגליו ובשתים יעופף, אלין אינון דיוקנין, דאתלבש בהון א' עילאה, דאיהו תפארת. אדם, יו"ד ה"א וא"ו ה"א. אלין אינון נתיבין דחכמה, דאיהו נתיב לא ידעו עיט, (דף מא ע"ב) א', דאיהו אדם, עליה אתמר במופלא ממך אל תדרש ובמכוסה ממך אל תחקר. דאיהו אור (א) דאתעטר בגוונין דאינון ו"ו, ואיהו לא אתגליא, עליה איתמר (דברים ד טו) כי לא ראיתם כל תמונה.

ואית לתתא דמות אדם, ולא אדם. עלה אתמר (במדבר יב ח) ותמונת ה' יבית ודא נפש השכלית, מסטרא דמלכות, דרשים כל גוונין אלין, ואיהו אתקריאת יו"ד ה"א וא"ו ה"א, ודא איהו מ"ה למטה.

רוח רשים רשימין במלאכיא, דאינון ארבע, מיכא"ל גבריאל"ל נוריא"ל רפא"ל. וסליק לעשר, דאינון: אראלי"ם. שרפים. חשמלים. שנאנים. תרשישים. אופנים. אלהים. אישים. חיות. בני אלהים.

וברהו מתלבשין ונהרין בגוונין דאנפין. דגוונין אינון לבושין לאינון מלאכין, כגופא דמתלבש בלבושין. ואינון אחזיין דיוקנין בלבושין, לנביאה. ורוחא דאיהו תפארת, רכיב במלאכיא, ברוחא דאיהו רכיב כגופא, ורזא דמלה, (חבקוק ג ח) כי תרכב על סוסיה מרכבותיה ישועה.

נשמתא איהי מסטרא דבינה, ועלה שרייא מחשבה דלית לה סוף. ובה, לית דמיון, ולית צורה, ולית דיוקנא. בגין דאיהי עלמא דאתי.

ולית בה לא גופא, ולא דיוקנא, כמה דאוקמוה מארי מתניתין, העולם הבא אין בו לא גוף ולא גויה. ונשמתא אתלבש בכורסא, דאיהו אדם דבריאה, ובארבע סטרין דילהון. תמן איתמר, (דברים ד טו) כי לא ראיתם כל תמונה, דעלה איתמר (ישעיה סד ג) עין לא ראתה אלהים זולתך.

ובהאי מחשבה, הוו מצויירין כל נביאנא, כל דמיונין וכל ציורין לתתא מינה. ולעילא מינה לא תפסין ציור כלל. בה לא הוו יכלין למתפס